

Tribuna

Contra el canvi climàtic, menys brossa i més recollida selectiva

ÒSCAR SALADÍ

Dep. Geografia
Càtedra Dow/URV

El passat dia 5 de juny va ser el Dia Mundial del Medi Ambient i arreu del món es realitzaren activitats diverses que ens recorden que el nostre entorn és fràgil. És necessari integrar ambientalmente les nostres activitats socioeconòmiques per tal d'evitar o minimitzar els impactes negatius. Hem de ser conscients i actuar en conseqüència, que (1) bona part dels recursos naturals que possibiliten el nostre desenvolupament no són renovables, (2) el territori té una determinada capacitat d'acollida dels nostres assentaments; i (3) el nostre entorn també té una determinada capacitat d'acollir els productes residuals que generem. Aquest objectiu, la integració ambiental de les nostres activitats, no s'assolirà sense una adequada ordenació del territori: legislació, planificació, execució i avaluació dels resultats.

El canvi climàtic és un dels problemes ambientals més importants a escala global, amb conseqüències regionals tant en els ecosistemes naturals com en les nostres activitats (agricultura, turisme, etc.) i en la salut humana. Els informes de l'Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) posen de manifest que la temperatura està augmentant com a conseqüència de la cada cop major concentració de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera, amb el diòxid de carboni (CO₂) al capdavant, que està alterant el balanç de radiació terrestre.

El transport de persones i de mercaderies és el sector que contribueix en major mesura a les emissions de gasos d'efecte hivernacle, raó per la qual s'han d'establir polítiques que, entre altres, fomentin i facilitin el transport públic. La indústria ocupa el segon lloc. En aquest cas és necessari que els processos que condueixen a la fabricació de productes siguin cada cop més eficients. Per un costat amb un menor consum de recursos naturals, d'aigua i d'energia; i per l'altre costat una menor generació de residus, ja siguin sòlids, líquids o gasosos. D'aquesta manera, un tercer sector a tenir en compte és el de la gestió dels residus. Entre aquests es troben els anomenats residus municipals que inclouen els domèstics i els assimilables a aquests generats en comerços i altres activitats. Tots i cadascun de nosaltres generem aquesta tipologia de residus, en major o menor mesura, independentment del nostre lloc de residència i de quina sigui la nostra activitat.

Les polítiques públiques ambientals en matèria de residus dissenyades des de l'Agència de Residus de Catalunya de la Generalitat de Catalunya (PRECAT) tenen l'objectiu de reduir la generació de residus i augmentar la recollida selectiva per tal de re-

L'any 2014 a la província de Tarragona es van generar 430 mil tones de residus municipals

duir el malbaratament de recursos i disminuir les emissions de gasos d'efecte hivernacle associades a la pròpia gestió dels residus. Aquestes emissions varien significativament en funció de si els residus són enviats a un dipòsit controlat o a una incineradora (fracció rebuig), a una planta de compostatge (fracció orgànica) o bé són reciclats i/o reutilitzats (envasos de vidre, envasos

lleugers, paper, cartró, etc.). Els nostres hàbits i les nostres actituds individuals juguen un paper clau en la quantitat de residus anuals per càpita que generem i en el percentatge d'aquests residus que són recollits selectivament per tal d'evitar que siguin enviats a disposició final. Avui dia, la gran majoria de les nostres poblacions disposen de contenidors específics per a la recollida selectiva. No obstant això, en cada cas s'ha de valorar si el sistema de recollida i la freqüència d'aquesta recollida són els més adequats. Les administracions també s'han de preguntar si la població rebem una informació clara que eviti confusions. En ocasions s'ha pogut constatar, entre la població sensibilitzada i amb voluntat a fer recollida selectiva, males pràctiques per una informació rebuda poc adequada.

L'any 2014 a la província de Tarragona es van generar 430 mil tones de residus municipals, un 15% menys que l'any 2008 quan es va superar el mig milió de tones. En aquest mateix període la

població ha augmentat un 1,5%. Som uns quants més, però generem molts menys residus. La qüestió interessant seria poder esbrinar quin pes ha tingut en aquesta disminució la cada cop major conscienciació ambiental i el canvi d'hàbits; i, per altra banda, la crisi econòmica que ha portat, entre altres coses, a una retracció del consum i, en conseqüència, a una disminució en la generació de residus. També s'ha produït una lleugera millora en la recollida selectiva. L'any 2008 la fracció rebuig representava un 68,5% i l'any 2014 un 62,3%. No obstant això, aquesta xifra s'està estancant. Que prop d'una tercera part de la brossa no vagi a disposició final no és una xifra per tirar coets i caldria esbrinar quines són les raons que expliquen aquesta estabilització en els resultats de la recollida selectiva.

La disminució dels residus generats i la millora de la recollida selectiva fan que també disminueixin les emissions de gasos d'efecte hivernacle. La reducció en nombres absoluts és del 20,1% i en emissions anuals de CO₂ equivalent per càpita hem passat de 257 a 190 kg. La major part de la disminució en les emissions de gasos d'efecte hivernacle a la província de Tarragona durant el període 2008-2014 es pot atribuir a la caiguda en la generació de residus, mentre que la millora en la recollida selectiva ha tingut un paper més secundari. Tothom hauria de saber que si augmentem la recollida selectiva i no augmentem la generació de residus, la disminució de les emissions de gasos d'efecte hivernacle associades a la gestió dels residus encara serà més important i contribuirem a la sostenibilitat del nostre desenvolupament. La primera qüestió és possible, tal com estan demostrant localitats amb taxes de recollida selectiva superiors al 60%. La segona qüestió està per veure i ens donarà una imatge més clara del paper que, en la disminució dels residus generats, està jugant la crisi i el paper que estan jugant els nostres hàbits i les nostres actituds.

A CONTRACORRIENTE

¿Adiós a Rajoy?

ENRIQUE ARIAS
Periodista

Todos los partidos políticos dicen que, si de ellos depende, después de las próximas elecciones habrá Gobierno. Y todos ellos mienten.

La aritmética electoral prevé que tras el 26-J será necesarias alianzas similares a las que no consiguieron fraguar el pasado di-

ciembre. Y no tenemos motivos para pensar que esta vez sí vayan a hacerlo.

Sólo caben dos hipótesis, a cuál más forzada, La primera sería un pacto de las izquierdas en el caso de que el PSOE superase en escaños a Podemos y sus aliados, hecho que el CIS ha dicho que no pasará. De suceder al revés, como anuncia el CIS, los socialistas se verían fagocitados por los de Pablo Iglesias y ya podrían olvidar-

se, para siempre, de ser el partido de los trabajadores y el perenne referente de la izquierda. O sea, que no.

Pero la coalición tampoco resultaría fácil con predominio socialista, ya que el conglomerado 'podemita' debería renunciar para ello a los referéndums secesionistas en España, cuestión aprobada y explicitada en su programa como una de sus señas de identidad. Si, por su parte, el PSOE tragase con

eso, perdería la E de sus siglas y con ella un sinfín de votos. En cualquier caso, de triunfar esa coyunda, adiós a Mariano Rajoy, de La Moncloa y posiblemente de la política.

La otra hipótesis es la de que un PP ganador electoral insuficiente consiguiera formar Gobierno con Ciudadanos y PSOE o con la mera abstención de éste. Semejante posibilidad, además de

difícil, requeriría la inmediata sustitución de Rajoy, algo que ya ha manifestado explícitamente

Albert Rivera e insinuado el propio José María Aznar.

Yaven: en un supuesto o en el otro, adiós, pues, a Mariano Rajoy. Si, por el contrario, nuestro hombre no considerase tal eventualidad, España no

sólo continuaría sin Gobierno, sino que caminaría hacia un futuro más que sombrío.

Un pacto de PP

con Ciudadanos

requeriría la

sustitución de Rajoy